ZAKON O KONKURENCIJI

NESLUŽBENI PREČIŠĆENI TEKST[1]
(„Službeni glasnik BiH", broj: 48/05, 76/07 i 80/09)[2]

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se pravila, mjere i postupci zaštite tržišne konkurencije, nadležnosti i način rada Konkurencijskog vijeća na zaštiti i promociji tržišne konkurencije u Bosni i Hercegovini.

Član 2.

(1) Ovaj zakon primjenjuje se na sva pravna i fizička lica koja se posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprečavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine ili značajnijem dijelu tržišta (u daljnjem tekstu: privredni subjekti), i to na:

a) privredna društva, preduzeća i preduzetnike i njihova udruženja, bez obzira na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište;
b) organe državne uprave i lokalne samouprave, kada posredno ili neposredno učestvuju ili utječu na tržište;
c) ostala fizička i pravna lica koja neposredno ili posredno, stalno, povremeno ili jednokratno učestvuju na tržištu, bez obzira na pravni status, na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, kao što su udruženja, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nosioci prava intelektualne svojine.

(2) Ovaj zakon primjenjuje se i na privredne subjekte koji imaju kontrolu nad drugim privrednim subjektom, te na privredne subjekte pod njegovom kontrolom. Privrednim subjektom pod kontrolom drugog privrednog subjekta smatra se privredni subjekt u kojem drugi privredni subjekt neposredno ili posredno:

a) ima više od polovine udjela ili dionica, ili
b) može ostvarivati više od polovine glasačkih prava, ili
c) ima pravo na postavljanje više od polovine članova uprave, nadzornog odbora, odnosno odgovarajućeg tijela za upravljanje, te vođenje poslova, ili
d) na drugi način ima pravo na upravljanje poslovanjem privrednog subjekta.

(3) Ovaj zakon primjenjuje se i na privredne subjekte sa sjedištem i prebivalištem u inozemstvu, ako njihovo djelovanje proizvodi značajan efekt na tržište Bosne i Hercegovine ili na značajnijem dijelu tržišta.

Član 3.

(1) Relevantno tržište, u smislu ovog zakona, određuje se kao tržište određenih proizvoda i/ili usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti privrednih subjekata na određenom geografskom području.

(2) Relevantno tržište proizvoda i/ili usluga obuhvata sve proizvode koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu naročito njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajnu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene.

---

[1] Legalist.ba objavljuje ovaj tekst propisa u dobroj vjeri, smatrajući ga u trenutku objavljivanja ispravnom verzijom propisa. Ali, autori i Legalist.ba ne jamče da je objavljeni tekst propisa pravno valjan, trenutno važeći ili pravodobno dopunjen i mijenjan, stoga Legalist.ba ne odgovara za štetne posljedice koje mogu nastupiti usljed preuzimanja i korištenja ovog teksta.

[2] Sve izmjene i dopune osnovnog teksta propisa su podvučene.

(3) Relevantno geografsko tržište obuhvata cjelokupan ili značajan dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojem privredni subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda i/ili usluga pod jednakim ili dovoljno ujednačenim u uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima.
(4) U određenim slučajevima relevantno geografsko tržište može biti utvrđeno na međunarodnom nivou.
(5) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će propisati bliže kriterije i način utvrđivanja relevantnog tržišta.

II - ZABRANJENA KONKURENCIJSKA DJELOVANJA

Član 4.

(1) Zabranjeni su sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata (u daljnjem tekstu: sporazumi) koji za cilj i posljedicu imaju sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na:

a) direktno ili indirektno utvrđivanje kupovnih i prodajnih cijena ili bilo kojih drugih trgovinskih uslova;
b) ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja;
c) podjelu tržišta ili izvora snabdijevanja;
d) primjenu različitih uslova za identične transakcije s drugim privrednim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju;
e) zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uslovljava da prihvati dodatne obaveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma.

(2) Sporazumi zabranjeni u skladu sa stavom (1) ovog člana su ništavni.
(3) Sporazumi iz stava (1) ovog člana nisu zabranjeni ako doprinose unapređenju proizvodnje ili distribucije robe i/ili usluga unutar Bosne i Hercegovine, ili promociji tehničkog i ekonomskog razvoja, pri čemu potrošačima omogućavaju pravičan udio koristi koja iz njih proizilazi, a koji:

a) nameću samo ograničenja neophodna za postizanje ciljeva i
b) ne omogućavaju isključivanje konkurencije u bitnom dijelu predmetnih proizvoda ili usluga.

Član 5.

(1) Konkurencijsko vijeće, na zahtjev jedne ili više stranki u sporazumu može donijeti rješenje o pojedinačnom izuzeću od zabrane sporazuma iz člana 4. stav (1) ovog zakona, ako sporazum ispunjava uslove iz člana 4. stav (3) ovog zakona.
(2) Ako Konkurencijsko vijeće u roku iz člana 41. stav (1) tačka b) ovog Zakona nije donijelo rješenje, smatra se da je predmetni sporazum izuzet od zabrane propisane u članu 4. stav (1) ovog zakona.
(3) Konkurencijsko vijeće može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke, već izuzeti sporazum iz stava (1) ovog člana ponovo preispitati, ukoliko utvrdi:

a) da je rješenje doneseno na osnovu nepotpunih i netačnih podataka i informacija;
b) da su materijalni uslovi i činjenice na relevantnom tržištu značajno promijenjeni;
c) da jedna od strana u sporazumu djeluje suprotno obavezama utvrđenim od strane Konkurencijskog vijeća.

(4) Ukoliko Konkurencijsko vijeće utvrdi da je došlo do kršenja u smislu stava (3) ovog člana, može poništiti, ukinuti ili izmijeniti rješenje.

Član 6.

(1) Pojedinačno izuzeće može sadržavati uslove i zabrane.

(2) Pojedinačno izuzeće ima ograničen rok važenja, s tim da ono ne može trajati duže od pet godina.
(3) Rok iz stava (2) ovog člana može se na zahtjev stranaka ponovo produžiti za najviše pet godina, ako se dokaže da sporazum i dalje zadovoljava uslove iz člana 4. stav (3) ovog zakona.
(4) Zahtjev za produženje roka važenja pojedinačnog izuzeća, stranke podnose Konkurencijskom vijeću najkasnije četiri mjeseca prije isteka roka važenja.
(5) Pojedinačno izuzeće važi od dana zaključenja sporazuma, a kada sadrži uslove i zabrane važi od dana donošenja, odnosno najkasnije od dana ispunjenja uslova.

Član 7.

(1) Konkurencijsko vijeće usvojit će sljedeća grupna izuzeća za provođenje odredbi člana 4. stav (3) ovog zakona, i to:
a) horizontalne sporazume, a posebno o istraživanju, razvoju i specijalizaciji;
b) vertikalne sporazume, a posebno sporazume o isključivoj distribuciji, selektivnoj distribuciji, isključivoj kupovini i franšizi;
c) sporazume o transferu tehnologije, licenci i know how;
d) sporazume o distribuciji i servisiranju motornih vozila;
e) sporazume o osiguranju.
(2) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktima će bliže definirati grupne sporazume iz stava (1) ovog člana, a posebno:
a) ograničenja ili ugovorne odredbe koje mogu biti sadržane u sporazumu;
b) ugovorne odredbe koje moraju biti sadržane u sporazumu;
c) njihovo trajanje i ostale uslove koji moraju biti ispunjeni.
(3) Sporazumi koji ispunjavaju uslove iz člana 4. stav (3) ovog zakona ne moraju se podnositi na ocjenu Konkurencijskom vijeću radi pojedinačnog izuzeća iz člana 5. ovog zakona.
(4) Konkurencijsko vijeće, po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke, može pokrenuti postupak za ocjenu pojedinog sporazuma iz stava (3) ovog člana ako njegovi efekti ne ispunjavaju uslove iz člana 4. stav (3) ovog zakona.

Član 8.

(1) Odredbe člana 4. stav (1) ovog zakona ne primjenjuju se na sporazume male vrijednosti.
(2) Sporazumom male vrijednosti smatra se sporazum ako je zajedničko tržišno učešće učesnika sporazuma i privrednih subjekata pod njihovom kontrolom na relevantnom tržištu neznatno, izuzev teških ograničenja.
(3) Sporazumi male vrijednosti u smislu ovog zakona su:
a) ako ukupni tržišni udjel učesnika sporazuma na relevantnom tržištu ne premašuje 10% u slučaju kada je sporazum zaključen između privrednih subjekata koji su stvarni ili potencijalni konkurenti, odnosno kada djeluju na istom nivou proizvodnje ili trgovine;
b) ako tržišni udjel svake od strana na relevantnom tržištu ne premašuje 15% u slučaju kada je privredni sporazum zaključen između privrednih subjekata koji nisu stvarni ili potencijalni konkurenti, odnosno kada djeluju na različitim nivoima proizvodnje ili trgovine;
c) sporazumi u kojima je teško odrediti da li se radi o sporazumu između konkurentnih ili privrednih subjekata koji nisu konkurentni, kod kojih će se primijeniti prag do 10% udjela na relevantnom tržištu.
(4) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će bliže definirati uslove i kriterije koje sporazumi male vrijednosti moraju ispunjavati kao i teška ograničenja.

Član 9.

(1) Privredni subjekt ima dominantan položaj na relevantnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udio

tog privrednog subjekta na relevantnom tržištu, udjele koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih privrednih subjekata na tržište.
(2) Pretpostavlja se da privredni subjekt ima dominantan položaj na tržištu roba ili usluga ako na relevantnom tržištu ima udio veći od 40%.
(3) Pretpostavlja se da više privrednih subjekata ima dominantan položaj na tržištu roba i/ili usluga ako na relevantnom tržištu dva ili tri privredna subjekta imaju zajedno tržišno učešće veće od 60%.
(4) Pretpostavlja se da više privrednih subjekata ima dominantan položaj na tržištu roba i/ili usluga ako na relevantnom tržištu četiri ili pet privrednih subjekata imaju zajedno tržišno učešće veće od 80%
(5) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će bliže definirati kategoriju dominantnog položaja.

Član 10.

(1) Zabranjena je svaka zloupotreba dominantnog položaja jednog ili više privrednih subjekata na relevantnom tržištu.
(2) Zloupotreba dominantnog položaja posebno se odnosi na:
a) direktno ili indirektno nametanje nelojalnih kupovnih i prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uslova kojima se ograničava konkurencija;
b) ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača;
c) primjenu različitih uslova za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj;
d) zaključivanje sporazuma kojima se uslovljava da druga strana prihvati dodatne obaveze koje po svojoj prirodi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma.

Član 11.

(1) Konkurencijsko vijeće, na osnovu čl. 9. i 10. ovog zakona, donosi odgovarajuće rješenje kojim:
a) utvrđuje dominantni polažaj i postupanja privrednih subjekata kojim se zloupotrebljava taj položaj i sprečava, ograničava ili narušava tržišna konkurencija, te trajanje takvog ponašanja;
b) zabranjuje svako daljnje postupanje privrednog subjekta;
c) određuje rokove i mjere za otklanjanje štetnih posljedica takvog postupanja;
d) određuje privrednom subjektu da obavi i druge odgovarajuće mjere koje doprinose osiguravanju konkurencije između privrednih subjekata na relevantnom tržištu, te rokove za njihovo izvršavanje.
(2) Ako Konkurencijsko vijeće nije donijelo rješenje u roku iz člana 41. stav (1) tačka c) ovog zakona, smatra se da se zaključenim sporazumom odnosno postupanjem privrednog subjekta ne zloupotrebljava se dominatan položaj.
(3) Ukoliko nije doneseno rješenje iz stava (2) ovog člana, na poseban zahtjev privrednog subjekta, Konkurencijsko vijeće donosi rješenje, u skladu s procedurom ovog zakona, da zaključenim sporazumom, odnosno postupanjem privredni subjekt ne zloupotrebljava dominantan položaj.

Član 12.

(1) Koncentracijom, u smislu ovog zakona, smatra se:
a) spajanje ili pripajanje nezavisnih privrednih subjekata ili dijelova privrednih subjekata;
b) stjecanje kontrole ili prevladavajućeg utjecaja jednog, odnosno više privrednih subjekata nad drugim, odnosno nad više drugih privrednih subjekata ili dijelom drugog privrednog subjekta, odnosno dijelovima drugih privrednih subjekata, i to:
1) stjecanjem kupovinom većine dionica ili udjela osnovnog kapitala; ili
2) stjecanjem većine prava glasa; ili

3) na drugi način, u skladu s odredbama zakona koji reguliraju osnivanje privrednih subjekata i njihovo upravljanje;

c) zajedničko ulaganje na dugoročnoj osnovi, dva ili više nezavisnih privrednih subjekata, koji djeluju kao nezavisan privredni subjekt.

(2) Stjecanje kontrole u smislu stava (1) ovog člana ostvaruje se putem prava, zaključivanjem sporazuma ili drugim sredstavima kojima jedan ili više privrednih subjekata, bilo posebno, bilo zajednički, uzimajući u obzir sve pravne i činjenične okolnosti, stječu mogućnost ostvarivanja dominantnog utjecaja nad jednim ili više privrednih subjekata.

(3) Koncentracijom, u smislu stava (1) ovog člana, ne smatra se:

a) kada bankarske i druge finansijske institucije ili osiguravajuća društva, u svom redovnom poslovanju, privremeno steknu dionice ili udjele s namjerom njihove dalje prodaje i stave ih na prodaju najkasnije u roku do 12 mjeseci, i ako u navedenom roku vlasništvo na te udjele nije upotrijebljeno na način da to utječe na konkurentno ponašanje tog pravnog subjekta, odnosno da ne preduzima mjere kojima se narušava, ograničava ili sprečava tržišna konkurencija. Konkurencijsko vijeće može produžiti rok na zahtjev stranke ako privredni subjekt dokaže da transakciju nije moguće provesti u utvrđenom roku;

b) kad dođe do stjecanja kontrole nad privrednim subjektom od lica koje obavlja funkciju stečajnog ili likvidacionog upravnika u smislu zakona o stečaju i likvidaciji;

c) kad zajedničko ulaganje za cilj ima koordinaciju tržišnih aktivnosti između dva ili više privrednih subjekata koji zadržavaju svoju nezavisnost, pri čemu će ovakvo zajedničko ulaganje biti ocjenjivano u skladu s članom (4) ovog zakona.

Član 13.

Zabranjene su koncentracije privrednih subjekata koje kao rezultat imaju značajno narušavanje efikasne tržišne konkurencije, na cijelom tržištu Bosne i Hercegovine ili na njenom značajnijem dijelu, a posebno kojima se stvara novi ili jača postojeći dominantni položaj.

Član 14.

(1) Namjeravanu koncentraciju privrednih subjekata, iz člana 12. stav (1) ovog zakona, učesnici koncentracije su obavezni prijaviti, i to kada su ispunjeni sljedeći uslovi:

a) da ukupni godišnji prihod svih učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na svjetskom tržištu iznosi 100.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji; i

b) da ukupni godišnji prihod svakog od najmanje dva privredna subjekta učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i /ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji, ili ako je njihovo zajedničko učešće na relevantnom tržištu veće od 40%.

(2) U ukupni godišnji prihod iz stava (1) ovog člana neće se računati prihod koji ti privredni subjekti ostvare međusobnom razmjenom.

(3) U slučaju kad se koncentracija iz člana 12. stav (1) ovog zakona odnosi na spajanje ili pripajanje dijela ili dijelova jednog ili više privrednih subjekata, bez obzira da li ti dijelovi imaju status pravnog lica, pri izračunavanju prihoda iz stava (1) ovog člana obračunavat će se samo prihod onih dijelova privrednog subjekta koji su predmet kontrole koncentracije.

(3) Dvije ili više koncentracija iz stava (3) ovog člana provedene u vremenskom periodu kraćem od dvije godine smatrat će se jednom koncentracijom (više sukcesivnih stjecanja dijelova privrednog subjekta), izvršenom na dan posljednje od ovih koncentracija.

Član 15.

U svrhu kontrole koncentracije u bankama, drugim finansijskim institucijama i osiguravajućim društvima, umjesto godišnjeg ukupnog prihoda uzima se sljedeće:

a) za pravna lica koja se bave pružanjem finansijskih usluga, nakon odbijanja indirektnih poreza koji se odnose na njih, uzima se zbir sljedećih prihoda:
   1) prihod od kamata i slični prihodi;
   2) prihod od vrijednosnih papira:
      2.1. prihod od dionica i drugih vrijednosnih papira koje imaju promjenljivu dobit,
      2.2. prihod od udjela u privrednim subjektima,
      2.3. prihod od dionica u povezanim privrednim subjektima;
   3) potraživanje provizije;
   4) netoprofit od finansijskih operacija; i
   5) drugi prihodi iz poslovanja.

b) za osiguravajuća društva i društva koja se bave poslovima reosiguranja vrijednost bruto premija koja uključuje uplaćene i potraživane iznose koji se odnose na ugovore o osiguranju koji su zaključeni od ili u ime osiguravajućih društava, uključujući također i premije reosiguranja, nakon odbijanja poreza i parafiskalnih taksi koje se naplaćuju na osnovu iznosa individualnih premija ili u odnosu na ukupan iznos premija.

Član 16.

(1) Privredni subjekti, učesnici koncentracije obavezni su podnijeti prijavu koncentracije u smislu čl. 12. i 14. ovog Zakona u roku od 15 dana od dana zaključivanja sporazuma, objavljivanja javne ponude ili sticanja kontrole, zavisno od toga šta nastupi ranije.

(2) Prijava koncentracije može se podnijeti i kada učesnici koncentracije dokažu svoju namjeru za koncentracijom zaključenim načelnim sporazumom, memorandumom o razumijevanju, pismom namjere potpisanim od svih učesnika koncentracije ili javnim objavljivanjem namjere za ponudu kupovine.

(3) U slučaju kada kontrolu nad cijelim ili dijelovima jednog ili više privrednih subjekata stiče drugi privredni subjekt, prijavu podnosi privredni subjekt koji stiče kontrolu, a u svim ostalim slučajevima privredni subjekti podnose zajedničku prijavu.

(4) Konkurencijsko vijeće dužno je objaviti podatke iz prijave koncentracije u dnevnim novinama, a naročito:

a) nazive privrednih subjekata učesnika u koncentraciji;
b) oblik koncentracije; i
c) privredni sektor u okviru kojeg se koncentracija vrši.

Član 17.

Konkurencijsko vijeće prilikom procjene namjeravane koncentracije analizira efekte koji za posljedicu imaju značajno narušavanje tržišne konkurencije, odnosno da li se takvom koncentracijom stvara ili jača dominantan položaj, a naročito:

a) strukturu relevantnog tržišta;
b) efekte koncentracije na ostale stvarne i potencijalne konkurente;
c) položaj učesnika u konkurenciji, njihove tržišne udjele, ekonomsku i finansijsku snagu;
d) mogućnost i izbor dobavljača i korisnika;
e) ekonomske, pravne i druge prepreke ulaska na tržište;
f) nivo unutrašnje i međunarodne konkurentnosti učesnika u koncentraciji;
g) trendovi ponude i potražnje relevantnih roba i/ili usluga;
h) trendove tehničkog i ekonomskog razvoja;
i) interese potrošača.

Član 18.

(1) Ako Konkurencijsko vijeće utvrdi da bi provođenje koncentracije iz čl. 12. i 14. ovog zakona moglo imati za posljedicu negativne efekte koji mogu značajno narušavati konkurenciju na relevantnom tržištu, donijet će zaključak o pokretanju postupka.

(2) Konkurencijsko vijeće nakon završetka postupka, u rokovima iz člana 41. ovog zakona, donijet će rješenje kojim se:

a) koncentracija ocjenjuje dopuštenom;
b) koncentracija ocjenjuje nedopuštenom;
c) koncentracija ocjenjuje uslovno dopuštenom.

(3) Konkurencijsko vijeće će u rješenju, iz stava (2) tačka c) ovog člana, kojim se ocjenjuje koncentracija uslovno dopuštenom, odrediti mjere, uslove i rokove njihovog ispunjavanja.

(4) Učesnici koncentracije iz stava (2) tačka c) ovog člana, u pravilu, mogu nastaviti provođenje koncentracije tek nakon ispunjavanja mjera i uslova i rokova iz stava (3) ovog člana, osim ako Konkurencijsko vijeće iz naročito opravdanih zahtjeva ne utvrdi drugačije.

(5) Konkurencijsko vijeće na osnovu informacija i dokumentacije dostavljene uz prijavu koncentracije, stepena vjerovatnoće povrede pravila konkurencije takvom koncentracijom i procjene da namjeravana koncentracija nema za posljedicu negativne efekte može donijeti rješenje u roku do 30 dana.

(6) U slučaju kada Konkurencijsko vijeće u roku od 30 dana, u skladu sa stavom (5) ovog člana, od dana izdavanja potvrde o prijemu kompletne i uredne prijave iz člana 30. ovog zakona ne donese zaključak o pokretanju postupka ocjene koncentracije, smatrat će se da je koncentracija dopuštena.

(7) Ako Konkurencijsko vijeće u rokovima iz člana 41. ovog zakona ne donese rješenje o koncentraciji, smatra se da je koncentracija dopuštena.

(8) Konkurencijsko vijeće, po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke, može izmijeniti rješenje iz stava (2) ovog člana kada stranke ne mogu ispuniti neke od uslova ili krše neku od mjera određenu rješenjem Konkurencijskog vijeća, zbog okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti i izbjeći i koje ne zavise od volje stranaka.

(9) Koncentracije se neće moći provesti prije donošenja rješenja kojim se potvrđuje usklađenost predmetne koncentracije iz čl. 12. i 14. ovog zakona.

(10) Odredba stava (9) ovog člana ne sprečava provođenje javne ponude dionica koja je prijavljena nadležnim organima u skladu s važećom legislativom, kao i aktivnosti stjecanja kontrole nad privrednim subjektima regulirane drugim propisima.

Član 19.

(1) Konkurencijsko vijeće će po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke posebnim rješenjem odrediti neophodne mjere za osiguranje slobodne tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, te odrediti rokove za njihovo izvršenje u slučajevima:

a) kada je koncentracija provedena protivno rješenju Konkurencijskog vijeća kojim se ista ocjenjuje nedopuštenom u smislu člana 18. stav (2) tačka b) ovog zakona;
b) kada je koncentracija provedena bez podnošenja prijave o namjeri koncentracije, a dovela je do značajnog narušavanja tržišne konkurencije, u smislu člana 13. ovog zakona;

(2) Rješenjem iz stava (1) ovog člana Konkurencijsko vijeće naročito može:

a) naložiti da se stečene dionice ili poslovni udjeli otuđe (prenesu);
b) zabraniti ili ograničiti ostvarivanje prava glasa vezanog uz dionice ili udjele u privrednim subjektima učesnicima koncentracije i prestanak kontrole zajedničkog ulaganja ili drugih oblika iz člana 12. ovog zakona koji su doveli do nedopuštene koncentracije.

III- ORGAN ZA PROVOĐENJE

Član 20.

(1) Organ za provođenje zaštite tržišne konkurencije u smislu ovog zakona je Konkurencijsko vijeće.
(2) U sastavu Konkurencijskog vijeća djeluju uredi za konkurenciju u Federaciji Bosne i Hercegovine i Republici Srpskoj, kao organizacione jedinice izvan sjedišta Konkurencijskog vijeća.

Član 21.

(1) Konkurencijsko vijeće je samostalno tijelo koje će osigurati dosljednu primjenu ovog zakona na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i ima isključivu nadležnost u odlučivanju o postojanju zabranjenog konkurentskog djelovanja na tržištu.
(2) Konkurencijsko vijeće ima status pravnog lica, sa sjedištem u Sarajevu.
(3) Sredstva za provođenje nadležnosti i obavljanje poslova Konkurencijskog vijeća osiguravaju se iz Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

Član 22.

(1) Konkurencijsko vijeće sačinjava šest članova, koji se imenuju na mandat od šest godina, s mogućnošću još jednog ponovnog izbora. Mandat člana Konkurencijskog vijeća ne može prestati prije isteka propisanog roka, osim u slučajevima predviđenim članom 23. ovog zakona.
(2) Članovi Konkurencijskog vijeća biraju se iz reda priznatih stručnjaka u odgovarajućoj oblasti, imaju status jednak upravnim sudijama koji je nespojiv s obavljanjem bilo koje direktne ili indirektne, stalne ili povremene funkcije, s izuzetkom akademskih djelatnosti i rada u stručnim i naučnim tijelima.
(3) Imenovanje članova Konkurencijskog vijeća provodi se na sljedeći način:
a) tri člana Konkurencijskog vijeća imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, po jednog iz sva tri konstitutivna naroda;
b) dva člana Konkurencijskog vijeća imenuje Vlada Federacije Bosne i Hercegovine;
c) jednog člana Konkurencijskog vijeća imenuje Vlada Republike Srpske.
(4) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog Konkurencijskog vijeća, imenuje svake godine imenuje predsjednika iz reda članova Konkurencijskog vijeća na period od jedne godine, bez prava na ponovni izbor tokom mandata člana Konkurencijskog vijeća.

Član 23.

(1) Mandat člana Konkurencijskog vijeća može prijevremeno prestati samo u sljedećim slučajevima:
a) smrti;
b) ostavke;
c) opoziva, na prijedlog Konkurencijskog vijeća iz sljedećih razloga:
1) vršenja nespojive funkcije propisane u članu 22. stav (2) ovog zakona;
2) uzastopnog neopravdanog izostanka s tri sjednice Konkurencijskog vijeća;
3) nesavjesnog, nemarnog i lošeg rada.
(2) U slučaju opoziva mandata člana Konkurencijskog vijeća iz stava (1) tačka c) ovog člana, Konkurencijsko vijeće odlučuje bez glasanja člana Konkurencijskog vijeća o čijem se opozivu odlučuje.
(3) U slučaju prijevremenog prestanka mandata člana Konkurencijskog vijeća, organi navedeni u članu 22. stav (3) ovog zakona imenuju novog člana Konkurencijskog vijeća za preostali dio trajanja mandata.

Član 24.

(1) Konkurencijsko vijeće može punovažno odlučivati ako sjednici prisustvuje najmanje pet članova Konkurencijskog vijeća.

(2) Odluke Konkurencijskog vijeća donose se većinom glasova prisutnih članova, s tim da za svaku odluku mora glasati najmanje po jedan član iz reda konstitutivnih naroda. Član Konkurencijskog vijeća ne može biti suzdržan od glasanja.
(3) Predsjednik Konkurencijskog vijeća ovlašten je da:
a) rukovodi radom Konkurencijskog vijeća;
b) zastupa i predstavlja Konkurencijsko vijeće;
c) saziva i predsjedava sjednicama Konkurencijskog vijeća koje se održavaju najmanje jednom mjesečno;
d) sastavlja dnevni red za svaku sjednicu, koji može biti dopunjen na sjednici na zahtjev najmanje dva prisutna člana Konkurencijskog vijeća;
e) potpisuje sve odluke i druge akte Konkurencijskog vijeća.
(4) Konkurencijsko vijeće donosi Poslovnik o radu, kojim će definirati način rada, odlučivanja, kao i druga pitanja u vezi s radom.

Član 25.

(1) Konkurencijsko vijeće u vršenju svojih poslova, u skladu s ovim zakonom i drugim propisima koji reguliraju konkurencijsku politiku u Bosni i Hercegovini nadležno je da:
a) donosi podzakonske akte na osnovu odredbi ovog zakona i druge podzakonske akte potrebne za njegovo provođenje;
b) propisuje definicije i obračunske metode za određene djelatnosti, i to bankarstvo, osiguranje i slično;
c) propisuje i daje tumačenje općih i posebnih definicija konkurencijskih pojmova, kao i obračunske metode za ključne konkurencijske pojmove;
d) odlučuje o zahtjevima za provođenje postupka i vodi postupak;
e) donosi upravne akte kojima se okončava postupak pred Konkurencijskim vijećem;
f) daje mišljenja i preporuke o bilo kom aspektu konkurencije, po službenoj dužnosti ili na zahtjev državnog organa, privrednog subjekta ili udruženja;
g) donosi interne akte o unutrašnjoj organizaciji Konkurencijskog vijeća, osim Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, koji se donosi uz saglasnost Vijeća ministara Bosne i Hercegovine;
h) daje inicijativu za izmjene i dopune Zakona o konkurenciji;
i) predlaže Vijeću ministara Bosne i Hercegovine odluku o visinu iznosa administrativnih taksi u vezi s procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem.
(2) Konkurencijsko vijeće na nacrte i prijedloge zakona i drugih propisa iz oblasti koje imaju utjecaja na tržišnu konkurenciju, koje su obavezni dostaviti predlagači, daje mišljenje o njihovoj saglasnosti s ovim zakonom.
(3) Konkurencijsko vijeće u provođenju ovog zakona i drugih propisa iz oblasti konkurencije može osnovati stručna i savjetodavna tijela, koja mu pomažu u donošenju odluka.
(4) Konkurencijsko vijeće sarađuje s međunarodnim i nacionalnim organizacijama i institucijama iz oblasti konkurencije, na osnovu čega može davati i tražiti podatke i informacije vezane za činjenična ili pravna pitanja, uključujući i povjerljive podatke. Prilikom razmjene povjerljivih podataka, legitimni poslovni interesi zainteresiranih privrednih subjekata moraju se zaštititi u skladu s propisima.
(5) Konkurencijsko vijeće podnosi na usvajanje Vijeću ministara Bosne i Hercegovine izvještaj o radu kao i godišnji izvještaj. Usvojen godišnji izvještaj o radu Konkurencijsko vijeće objavljuje u javnosti.

IV - POSTUPAK DONOŠENJA ODLUKA

Član 26.

U postupcima pred Konkurencijskim vijećem, ukoliko drugačije nije propisano ovim zakonom, primjenjuje se Zakon o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", broj 29/02).

Član 27.

(1) Konkurencijsko vijeće pokreće postupak, u smislu ovog zakona, po službenoj dužnosti ili na osnovu zahtjeva stranke.
(2) Konkurencijsko vijeće pokrenut će postupak po službenoj dužnosti ako postoji osnovana sumnja da se značajno sprečava, ograničava i narušava tržišna konkurencija.
(3) Zahtjev za pokretanje postupka pred Konkurencijskim vijećem, u skladu s odredbama ovog zakona, može podnijeti:
a) svako pravno ili fizičko lice koje za to ima pravni ili ekonomski interes;
b) privredne komore, udruženja poslodavaca i preduzetnika;
c) udruženja potrošača;
d) organi izvršne vlasti u Bosni i Hercegovini.

Član 28.

(1) Zahtjev za pokretanje postupka pred Konkurencijskim vijećem mora sadržavati:
a) naziv sjedišta pravnog lica, odnosno ime i prezime i prebivalište ovlaštenog fizičkog lica podnosioca zahtjeva;
b) podatke iz kojih se može odrediti protiv koga se podnosi zahtjev;
c) opis činjeničnog stanja, prakse ili okolnosti koje su razlog za podnošenje zahtjeva.
(2) Uz zahtjev za pokretanje postupka, podnosilac zahtjeva može priložiti, a naročito:
a) isprave i druge dokaze kojima raspolaže te kojima se potvrđuju navodi iz stava (1) tačka c) ovog člana;
b) procjenu relevantnog tržišta;
c) procjenu tržišnog udjela podnosioca zahtjeva te tržišnih udjela konkurenata na tržištu;
d) izvod iz sudskog registra, dozvolu za rad ili druge odgovarajuće isprave o registraciji podnosica zahtjeva;
e) godišnji izvještaj, finansijske izvještaje ili druge računovodstvene dokumente podnosioca zahtjeva za finansijsku godinu koja prethodi podonošenju zahtjeva.
(3) Danom prijema zahtjeva smatra se dan kada je Konkurencijsko vijeće primilo kompletne i uredne podatke iz stava (1) ovog člana. Konkurencijsko vijeće obavijestit će u pisanoj formi podnosioca zahtjeva dostavljanjem potvrde o prijemu kompletnog i urednog zahtjeva.

Član 29.

(1) Uz zahtjev za pojedinačno izuzeće sporazuma prilaže se:
a) original ili ovjereni prijepis, odnosno ovjereni prijevod sporazuma, ako službeni tekst sporazuma nije na službenim jezicima koji su u upotrebi u Bosni i Hercegovini;
b) izvod iz sudskog registra, dozvola za rad, ili druge odgovarajuće isprave o registraciji podnosioca zahtjeva;
c) godišnji izvještaj ili finansijski izvještaj te druge računovodstvene isprave za finansijsku godinu koja prethodi sklapanju sporazuma (svi učesnici sporazuma);
d) druge podatke za koje Konkurencijsko vijeće utvrdi da su neophodni.
(2) Uz zahtjev za pojedinačno izuzeće sporazuma može se priložiti:
a) procjena relevantnog tržišta;
b) procjena tržišnih udjela učesnika sporazuma te njihovih konkurenata na tržištu.

(3) Konkurencijsko vijeće obavijestit će u pisanoj formi podnosioca zahtjeva, dostavljanjem potvrde, o prijemu kompletnog i urednog zahtjeva.

Član 30.

(1) Uz prijavu koncentracije prilaže se:
   a) original pravnog osnova koncentracije ili ovjereni prijepis, odnosno i ovjereni prijevod, ako službeni tekst originala pravnog osnova koncentracije nije na službenim jezicima koji su u upotrebi u Bosni i Hercegovini;
   b) godišnje finansijske izvještaje za učesnike koncentracije za finansijsku godinu koja prethodi koncentraciji;
   c) ostale podatke uređene podzakonskim aktima uz ovaj zakon.

(2) Podnosilac prijave koncentracije dužan je navesti u prijavi da li namjerava podnijeti zahtjev za ocjenu koncentracije nekom drugom tijelu ovlaštenom za ocjenu koncentracije izvan teritorije Bosne i Hercegovine ili je već takav zahtjev podnio, te dostaviti odluku tog organa ukoliko je već ista donesena.

(3) Konkurencijsko vijeće obavijestit će u pisanoj formi podnosioca prijave dostavljanjem potvrde o prijemu kompletne i uredne prijave.

Član 31.

(1) Ako podnosilac zahtjeva za pokretanje postupka pred Konkurencijskim vijećem pri podonošenju zahtjeva ne dostavi podatke u smislu ovog zakona, Konkurencijsko vijeće tražit će dopunu podataka od podnosioca zahtjeva.

(2) Ako podnosilac zahtjeva u roku od osam dana ne postupi po traženju Konkurencijskog vijeća iz stava (1) ovog člana, smatra se da je odustao od zahtjeva. U posebnim slučajevima, Konkurencijsko vijeće na zahtjev stranke može produžiti rok za dodatnih 15 dana, ako postoje opravdani razlozi za to.

Član 32.

(1) Konkurencijsko vijeće donosi zaključak o pokretanju postupka po službenoj dužnosti ili nakon prijema zahtjeva, u smislu odredbi ovog zakona. Zaključak o pokretanju postupka naročito sadrži:
   a) oznaku predmeta na koji se zaključak odnosi;
   b) odredbe ovog zakona na osnovu kojih se pokreće postupak;
   c) zahtjev za dostavu relevantne dokumentacije.

(2) Konkurencijsko vijeće dužno je donijeti zaključak o pokretanju postupka u roku od 30 dana od dana prijema kompletnog i urednog zahtjeva.

(3) Protiv zaključka o pokretanju postupka nije dopuštena žalba.

Član 33.

(1) Konkurencijsko vijeće po jedan primjerak zaključka o pokretanju postupka i zahtjeva za pokretanje postupka iz čl. 27. i 28. ovog zakona dostavit će na odgovor stranci protiv koje je postupak pokrenut, te licima za koje je utvrđeno da imaju svojstvo stranke, osim podataka koji se smatraju poslovnom tajnom u smislu člana 38. ovog zakona.

(2) Odgovor se daje u roku koji odredi Konkurencijsko vijeće u svakom pojedinačnom slučaju, a koji ne može biti kraći od osam dana niti duži od 30 dana.

(3) U ostavljenom roku stranka je dužna Konkurencijskom vijeću dostaviti traženi odgovor i druge informacije, te ostale priloge i dokumentaciju koja se odnosi na zahtjev.

(4) Iuzetno od st. (2) i (3) ovog člana, stranka može iz opravdanih razloga tražiti produženje roka za dostavu odgovora. Konkurencijsko vijeće može odobriti produženje roka najduže za 30 dana.

(5) Ako stranka ne postupi po zahtjevu i u rokovima koje joj odredi Konkurencijsko vijeće ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po zahtjevu, Konkurencijsko vijeće preoduzet će neophodne radnje propisane Poglavljem V. ovog zakona, a činjenice i okolnosti relevantne za postupak utvrdit će po službenoj dužnosti na osnovu vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije.

Član 34.

(1) Konkurencijsko vijeće, nakon donesenog zaključka o pokretanju postupka, imenuje odgovornog člana Konkurencijskog vijeća koji rukovodi postupkom i određuje službeno lice zaduženo za vođenje postupka (u daljnjem tekstu: službeno lice).
(2) Službeno lice dužno je prilikom provođenja postupka slijediti uputstva odgovornog člana Konkurencijskog vijeća iz stava (1) ovog člana i redovno dostavljati informacije i dokumente prikupljene tokom provođenja postupka.
(3) Odgovorni član Konkurencijskog vijeća, službeno lice i druga lica koja pružaju stručnu pomoć u vođenju postupka obavljaju službene radnje na osnovu ovlaštenja u pisanoj formi ili naloga Konkurencijskog vijeća. U nalogu se posebno navodi predmet i svrha vođenja postupka, kao i kazne predviđene u slučaju ometanja ili date nepotpune, netačne ili obmanjujuće informacije.
(4) Odgovorni član Konkurencijskog vijeća, službeno lice i druga lica dužna su prije početka obavljanja službene radnje pokazati ovlaštenje ili nalog Konkurencijskog vijeća.

Član 35.

(1) U provođenju postupka, stranke i druga pravna i fizička lica dužna su na zahtjev Konkurencijskog vijeća ili službenog lica:
a) dostaviti sva potrebna obavještenja u formi pisanih podnesaka ili usmenih izjava te dostaviti na uvid potrebne podatke i dokumentaciju bez obzira na kojem se mediju nalaze;
b) omogućiti neposredan uvid u sve poslovne prostorije, svu nepokretnu i pokretnu imovinu, poslovne knjige, baze podataka i drugu dokumentaciju, i u tome ne može biti spriječen poslovnom, državnom ili tehničkom tajnom;
c) dostaviti potrebne podatke i obavještenja drugim licima koja mogu doprinijeti rješavanju i pojašnjenju određenih pitanja o sprečavanju, ograničavanju ili narušavanju tržišne konkurencije;
d) omogućit će obavljanje drugih neophodnih radnji radi utvrđivanja svih relevantnih činjenica u postupku.

(2) Ako postoji osnovana sumnja da stranke ili druga lica imaju u posjedu isprave ili druga sredstva značajna za utvrđivanje materijalne istine u postupku, od nadležnog suda zatražit će se izdavanje naloga u pisanoj formi za pretres stana, odnosno prostorije i drugih lica te zapljena predmeta i dokumentacije stranaka ili drugih lica.
(3) Zahtjev iz stava (1) ovog člana mora sadržavati pravni osnov, predmet i svrhu zahtjeva, rok za njegovo provođenje te kazne za nepostupanje po ovom zahtjevu propisane ovim zakonom.

Član 36.

(1) U bilo kom zahtjevu za primjenu važećih odredbi o konkurenciji iz ovog zakona teret dokazivanja je na stranci koja je podnijela zahtjev za pokretanje postupka.
(2) Privredni subjekt ili udruženje privrednih subjekata koji imaju dobit ili su izuzeti prema članu 4. stav (3) ili čl. 5. i 7. ovog zakona snose teret dokazivanja.

Član 37.

(1) Stranke u postupku pred Konkurencijskim vijećem imaju pravo uvida u spis predmeta.
(2) Konkurencijsko vijeće na zahtjev stranke napravit će kopiju spisa ili pojedinih isprava dostavljenih od drugih stranaka.
(3) Zahtjev za uvid u spis iz stava (1) ovog člana podnosi se u pisanoj formi Konkurencijskom vijeću. Konkurencijsko vijeće odredit će termin za uvid u spis u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva.
(4) Izuzetno od odredbi st. (1) i (2) ovog člana, ne mogu se razgledati, prepisivati niti kopirati nacrti akata Konkurencijskog vijeća, službeni referati, zapisnici sjednica Konkurencijskog vijeća, interna uputstva i zabilješke o predmetu te druge isprave i dokumenti koji se smatraju poslovnom tajnom u smislu člana 38. ovog zakona.

Član 38.

(1) Članovi Konkurencijskog vijeća, službena lica i drugo osoblje dužni su čuvati poslovnu tajnu, bez obzira na način na koji su je doznali, a obaveza čuvanja poslovne tajne traje i nakon prestanka rada u ovom organu.

(2) Pod poslovnom tajnom iz stava (1) ovog člana naročito se podrazumijeva:

a) sve ono što je kao poslovna tajna određeno zakonom ili drugim propisom;
b) sve ono što je kao poslovna tajna određeno općim ili drugim aktom stranaka u postupku ili drugih lica;
c) sve ono što su stranke u postupku ili druga lica posebno označili kao poslovnu tajnu.

(3) Izuzetno od odredbi st. (1) i (2) ovog člana, neće se smatrati poslovnom tajnom podaci i dokumenti koji su na bilo koji način bili javno dostupni, odnosno koji se javno objavljuju na osnovu posebnih propisa.

Član 39.

(1) Održavanje usmene rasprave obavezno je u svim predmetima kada se radi o strankama sa suprotnim interesima. Usmena rasprava je, u pravilu, javna.

(2) Izuzetno od odredbi stava (1) ovog člana, kada se nakon prijema izjašnjavanja u pisanoj formi stranke protiv koje se vodi postupak utvrdi da među strankama nije sporno činjenično stanje i ne postoje druge smetnje za donošenje rješenja može se i bez zakazivanja usmene rasprave donijeti rješenje.

(3) Usmena rasprava održat će se u svakom predmetu kada se to smatra korisnim.

(4) Ako bilo koja od pozvanih stranaka, odnosno njihov punomoćnik, ne dođe na prvu usmenu raspravu, ona se, u pravilu, odgađa i zakazuje se nova.

(5) Ako bilo koja od pozvanih stranaka, odnosno njihov opunomoćenik, ne dođe na sljedeću usmenu raspravu, zakazanu na osnovu stava (4) ovog člana, u pravilu, neće se zakazivati nova usmena rasprava, već se u postupku odlučuje na osnovu vlastitih saznanja, dostupnih podataka i dokumentacije.

Član 40.

(1) Konkurencijsko vijeće može donijeti rješenje o privremenoj mjeri, na osnovu preliminarno utvrđene povrede, kada smatra da pojedine radnje sprječavaju, ograničavaju ili narušavaju tržišnu konkurenciju, u smislu ovog zakona, prijete nastanku direktnog štetnog utjecaja za pojedine privredne subjekte, odnosno pojedine grane privrede ili za interese potrošača.

(2) U rješenju o privremenoj mjeri iz stava 1. ovog člana, Konkurencijsko vijeće može naložiti obustavu postupanja, ispunjenje posebnih uslova ili druge mjere potrebne za uklanjanje štetnog sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurencije. Trajanje privremene mjere, u pravilu, ne može trajati duže od tri mjeseca, ali ju je moguće produžiti ukoliko je to potrebno i opravdano.

Član 41.

(1) Nakon donošenja zaključka o pokretanju postupka, Konkurencijsko vijeće dužno je donijeti konačno rješenje u roku:

a) od šest mjeseci za utvrđivanje zabranjenih sporazuma iz člana 4. ovog zakona;
b) od tri mjeseca za utvrđivanje pojedinačnog izuzeća iz člana 5. ovog zakona;
c) od četiri mjeseca za utvrđivanje zloupotrebe dominantnog položaja iz člana 11. ovog zakona;
d) od tri mjeseca za utvrđivanje ocjene koncentracije iz člana 18. ovog zakona.

(2) Ako u roku iz stava (1) ovog člana, Konkurencijsko vijeće ne donese konačno rješenje, u slučajevima kada ocijeni da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza potrebno izvršiti dopunsko vještačenje ili analize, ili kada je riječ o osjetljivim privrednim granama ili tržištima, može produžiti rok za donošenje konačnog rješenja do tri mjeseca, o čemu je obavezno u pisanoj formi obavijestiti stranke u postupku.

Član 42.

(1) U smislu člana 25. ovog zakona, Konkurencijsko vijeće posebno donosi rješenja kojima se:

a) ocjenjuje usklađenost sporazuma s odredbama ovog zakona;
b) utvrđuje izuzeće sporazuma na osnovu člana 5. ovog zakona;
c) utvrđuje zloupotreba dominantnog položaja na osnovu čl. 10. i 11. ovog zakona;
d) ocjenjuje dopuštenost koncentracija na osnovu člana 18. ovog zakona;
e) određuju privremene mjere na osnovu člana 40. ovog zakona;
f) određuju posebne mjere za ponovno uspostavljanje efikasne tržišne konkurencije kod zabranjenih koncentracija na osnovu člana 18. ovog zakona.

(2) Osim rješenja iz stava (1) ovog člana, Konkurencijsko vijeće donosi i druga rješenja, zaključke i druge akte na osnovu odredbi ovog zakona.

Član 43.

(1) Nakon završetka postupka odgovorni član Konkurencijskog vijeća dostavlja Konkurencijskom vijeću izvještaj o provedenom postupku s prijedlogom rješenja.
(2) Konkurencijsko vijeće na sjednici donosi konačno rješenje da li postoji povreda ovog zakona.
(3) Rješenje iz stava 2. ovog člana može sadržavati preporuke i/ili sankcije i ostale mjere za stranke u postupku.
(4) Konkurencijsko vijeće može, prije donošenja konačnog rješenja, u pisanoj formi obavijestiti stranke o sadržaju rješenja koje namjerava donijeti.
(5) Konkurencijsko vijeće, na zahtjev stranke ili po služenoj dužnosti, može ponovo preispitati rješenje u sljedećim slučajevima:

a) gdje je bila stvarna promjena u činjenicama na kojima je bilo zasnovano to rješenje, a od značajnog su utjecaja na tržišnu konkurenciju;
b) gdje stranke u postupku djeluju u suprotnosti s obavezama koje je utvrdilo Konkurencijsko vijeće;
c) gdje je rješenje zasnovano na nepotpunim, netačnim ili lažnim informacijama koje su dale stranke u postupku.

(6) Rješenje koje donosi Konkurencijsko vijeće nije od utjecaja na eventualnu krivičnu i/ili građansku odgovornost o kojoj odlučuju nadležni sudovi.
(7) Konkurencijsko vijeće, u svrhu ocjene datog slučaja, može se koristiti sudskom praksom Evropskog suda pravde i odlukama Evropske komisije.

Član 44.

(1) Odluke Konkurencijskog vijeća dostavljaju se strankama u postupku i objavljuju u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.
(2) U odlukama iz stava (1) ovog člana objavit će se imena stranaka u postupku, glavni sadržaj odluke, uključujući i kazne koje su izrečene. Konkurencijsko vijeće vodit će računa o legitimnim interesima privrednih subjekata u smislu zaštite njihovih poslovnih tajni.

Član 45.

Odluke Konkurencijskog vijeća obavezujuće su na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i primjenjuju se danom objavljivanja.

Član 46.

(1) Odluka Konkurencijskog vijeća je konačna.
(2) Nezadovoljna stranka u postupku može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od prijema odluke, odnosno od dana objavljivanja odluke.

Član 47.

(1) Ako stranke u postupku ne provode ili ne izvršavaju odluku, Konkurencijsko vijeće može zatražiti pravnu pomoć nadležnih organa za njihovo prinudno izvršenje.
(2) U zahtjevu za pravnu pomoć Konkurencijsko vijeće mora tačno navesti vrstu tražene mjere za prinudno izvršenje.
(3) U primjeni prinudnih mjera nadležni organi dužni su postupiti po zahtjevu Konkurencijskog vijeća, pridržavajući se mjera navedenih u zahtjevu.

V - KAZNENE ODREDBE

Član 48.

(1) Novčanom kaznom u iznosu naviše do 10 % vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda privrednog subjekta, iz prethodne godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kaznit će se privredni subjekt ili fizičko lice, ako:

a) sklopi zabranjeni sporazum ili na koji drugi način učestvuje u sporazumu kojim je narušena, ograničena ili spriječena tržišna konkurencija u smislu člana 4. ovog zakona;
b) zloupotrijebi dominantni položaj na način propisan odredbama člana 10. ovog zakona;
c) učestvuje u provođenju zabranjene koncentracije privrednih subjekata u skladu s odredbama člana 13. ovog zakona;
d) ne postupi po odlukama Konkurencijskog vijeća iz člana 42. ovog zakona;
e) provede koncentraciju bez prethodnog rješenja o koncentraciji u smislu člana 18. stav (9) ovog zakona.

(2) Konkurencijsko vijeće može izreći odgovornim licima privrednog subjekta iz stava (1) ovog člana novčane kazne u iznosu od 15.000 KM do 50.000 KM.

Član 49.

(1) Konkurencijsko vijeće može izreći privrednim subjektima novčane kazne koje ne prelaze 1% od ukupnog prihoda u prethodnoj godini poslovanja, ako:

a) ne postupe po zahtjevu u smislu čl. 33. i 35. ovog zakona dostavljajući netačne ili pogrešne informacije ili ne osiguraju potrebne informacije u okviru datog roka;
b) ne podnesu prijavu namjere koncentracije u smislu člana 16. ovog zakona;
c) dostave netačne ili pogrešne informacije u postupku ocjene koncentracije u smislu čl. 16.,17. i 18. ovog zakona;
d) ne postupaju po rješenju ili zaključku Konkurencijskog vijeća u smislu člana 42. stav (1) tačka g) ovog zakona ili po nalogu nadležnog suda.

(2) Konkurencijsko vijeće može izreći i odgovornim licima privrednih subjekata iz stava (1) ovog člana novčane kazne u iznosu od 5.000 KM do 15.000 KM.

Član 50.

(1) Konkurencijsko vijeće može odrediti strankama u postupku periodično plaćanje kazne koje ne prelazi 5% od prosječnog dnevnog prihoda u prethodnoj godini.
(2) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom bliže će definirati način periodičnog plaćanja kazne.

Član 51.

Konkurencijsko vijeće može izreći novčane kazne za pravna i/ili fizička lica koja nisu stranke u postupku u slučajevima nepostupanja po zahtjevu ili nalogu Konkurencijskog vijeća u smislu čl. 33. i 35. ovog zakona, i to:

a) za pravna lica u iznosu od 5.000 KM do 15.000 KM;
b) za odgovorna lica u pravnim licima u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM;
c) za fizička lica u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM.

Član 52.

Konkurencijsko vijeće prilikom određivanja visine novčane kazne uzet će u obzir namjeru i trajanje povrede kojom su povređene odredbe ovog zakona.

Član 53.

(1) Novčane kazne iz čl. 48. i 49. ovog zakona odnose se i na udruženja privrednih subjekata.
(2) Ako je udruženju privrednih subjekata izrečena novčana kazna, imajući u vidu prihod njegovih članova, a udruženje nije solventno, ono je obavezno od svojih članova tražiti doprinos da bi se pokrio iznos novčane kazne.
(3) Ako se doprinosi ne uplate udruženju u datom roku koji je odredilo Konkurencijsko vijeće, može se zahtijevati plaćanje novačane kazne od bilo kog privrednog subjekta koji je član udruženja.

Član 54.

(1) Konkurencijsko vijeće može procentualno smanjiti ili ukinuti novčanu kaznu privrednom subjektu za povredu odredbi člana 4. ovog zakona ako privredni subjekt dobrovoljno osigura dokaze bitne za utvrđivanje povrede i ako u momentu predaje dokaza prestane sa zabranjenim djelovanjem.
(2) Ukoliko privredni subjekt ostvari dobrovoljnu saradnju iz stava (1) ovog člana, Konkurencijsko vijeće može u potpunosti ili djelimično osloboditi privredni subjekt od novčane kazne.
(3) Konkurencijsko vijeće će ublažavanje odnosno oslobađanje od kazne, u smislu st. (1)i (2) ovog člana, primijeniti u slučajevima:

a) kada je dokaz dostavljen u trenutku kada Konkurencijsko vijeće nema neophodnih informacija za pokretanje postupka po službenoj dužnosti;
b) kada privredni subjekt efikasno sarađuje s Konkurencijskim vijećem tokom cijelog postupka;
c) ako je u vrijeme davanja dokaza privredni subjekt prekinuo svoje učešće u sporazumu, dogovoru ili zajedničkoj praksi i ne obavezuje druge privredne subjekte da učestvuju u sporazumu.

(4) Konkurencijsko vijeće podzakonskim aktom će detaljnije odrediti proceduru ublažavanja odnosno oslobađanja od kazne.

Član 55.

(1) Rok zastare za izricanje novčane kazne iz člana 48. ovog zakona nastupa nakon isteka roka od pet godina, dok zastara za izricanje novčane kazne iz čl. 49. i 50. ovog zakona nastupa nakon isteka roka od tri godine.
(2) Rok zastare računat će se i od dana kada je učinjena povreda. U slučaju nastavljanja ili ponovnog kršenja zakona, rok će se računati od dana prestanka povrede.
(3) Svaka radnja koju poduzme Konkurencijsko vijeće s ciljem provođenja postupka ili postupaka zbog povrede ovog zakona prekinut će rok zastare za izricanje novčanih kazni ili periodičnih novčanih kazni. Rok zastare bit će prekinut na dan kada je određena radnja bila najavljena najmanje jednom privrednom subjektu ili udruženju privrednih subjekata koji su učestvovali u povredi zakona. Radnje koje prekidaju trajanje roka zastare odnose se na:

a) zahtjeve u pisanoj formi za informacijama od Konkurencijskog vijeća;
b) odobrenja u pisanoj formi za provođenje postupka koje je Konkurencijsko vijeće izdalo svom službenom licu;
c) pokretanje postupaka od Konkurencijskog vijeća;
d) obavještenje o zaključku o pokretanju postupka Konkurencijskog vijeća.

(4) Prekidanje roka zastare odnosit će se na sve privredne subjekte koji su učestvovali u povredi.
(5) Svi prekidi roka zastare ponovo će početi. Rok zastare isteći će najkasnije na dan kada je vrijeme predviđenog roka isteklo dva puta a da Konkurencijsko vijeće nije odredilo novčanu kaznu ili periodičnu novčanu kaznu.

Član 56.

(1) Zastara za izvršenje novčanih kazni iz čl. 48., 49. i 50. ovog zakona nastupa nakon isteka roka od pet godina.
(2) Rok zastare računat će se od dana kada je rješenje postalo konačno.
(3) Rok zastare prekida se:
   a) objavljivanjem rješenja kojim se mijenja prvobitni iznos novčane kazne ili periodičnog plaćanja kazne ili odbijanja tužbe za promjenu;
   b) svaki postupak Konkurencijskog vijeća koji ima za cilj izvršenje plaćanja novčane kazne ili periodičnog plaćanja kazne.
(4) Prekidom roka zastare rok se počinje ponovo računati.
(5) Rok zastare za izvšenje novčane kazne prekida se za vremenski period:
   a) dok je odobreno vrijeme isplate;
   b) dok je obustavljeno izvršenje plaćanja prema odluci nadležnog suda.

VI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 57.

(1) Poslove ureda za konkurenciju uspostavljenih ovim zakonom do 31. decembra 2005. godine obavljat će Uredi za konkurenciju i zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: UKZP) osnovani na osnovu Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 30/01).
(2) Od 1. januara 2006. godine dio UKZP koji obavljaju poslove iz oblasti konkurencije nastavljaju obavljati poslove u sastavu Konkurencijskog vijeća u skladu s članom 20. ovog zakona.
(3) Od 1. januara 2006. nadležnosti UKZP iz oblasti zaštite potrošača obavljat će tijela uspostavljena propisima iz oblasti zaštite potrošača.
(4) Od 1. januara 2006. Konkurencijsko vijeće preuzet će zaposlenike UKZP koji obavljaju poslove u oblasti konkurencije, u skladu sa Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04 i 37/04), kao i opremu i osnovna sredstva koja im pripadaju.
(5) Status zaposlenih u UKZP koji obavljaju poslove zaštite potrošača bit će reguliran propisima iz oblasti zaštite potrošača.
(6) Broj zaposlenih u UKZP koji obavljaju poslove u oblasti konkurencije do 31. decembra 2005. ne može se povećavati bez saglasnosti Konkurencijskog vijeća.

Član 58.

Konkurencijsko vijeće u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona donijet će podzakonske i druge akte koji se odnose na provođenje odredbi ovog zakona.

Član 59.

Postupci započeti pred Konkurencijskim vijećem prema odredbama Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 30/01), a nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog zakona, nastavit će se po odredbama ovog zakona.

Član 60.

Takse i novčane kazne, izrečene odlukama Konkurencijskog vijeća, prihodi su Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

Član 61.

Danom stupanja na snagu ovog zakona, prestaje da važi Zakon o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", broj 30/01), osim odredbi koje se odnose na nadležnosti UKZP koje se primjenjuju do 31. decembra 2005. godine.

Član 62.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a objavit će se u službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KONKURENCIJI
(Službeni glasnik BiH, broj 80/09 od 13.10.2009. godine)

Član 22.

Konkurencijsko vijeće će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, uskladiti podzakonske i druge akte koji se odnose na provođenje odredbi ovog zakona.

Član 23.

Postupci započeti pred Konkurencijskim vijećem, a koji nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog zakona, bit će nastavljeni po odredbama Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05 i 76/07).

Član 24.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a bit će objavljen i u službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.